20 Ιουνίου 2015

Πού βρίσκεται η δύναμη της προσευχής του Ιησού;

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

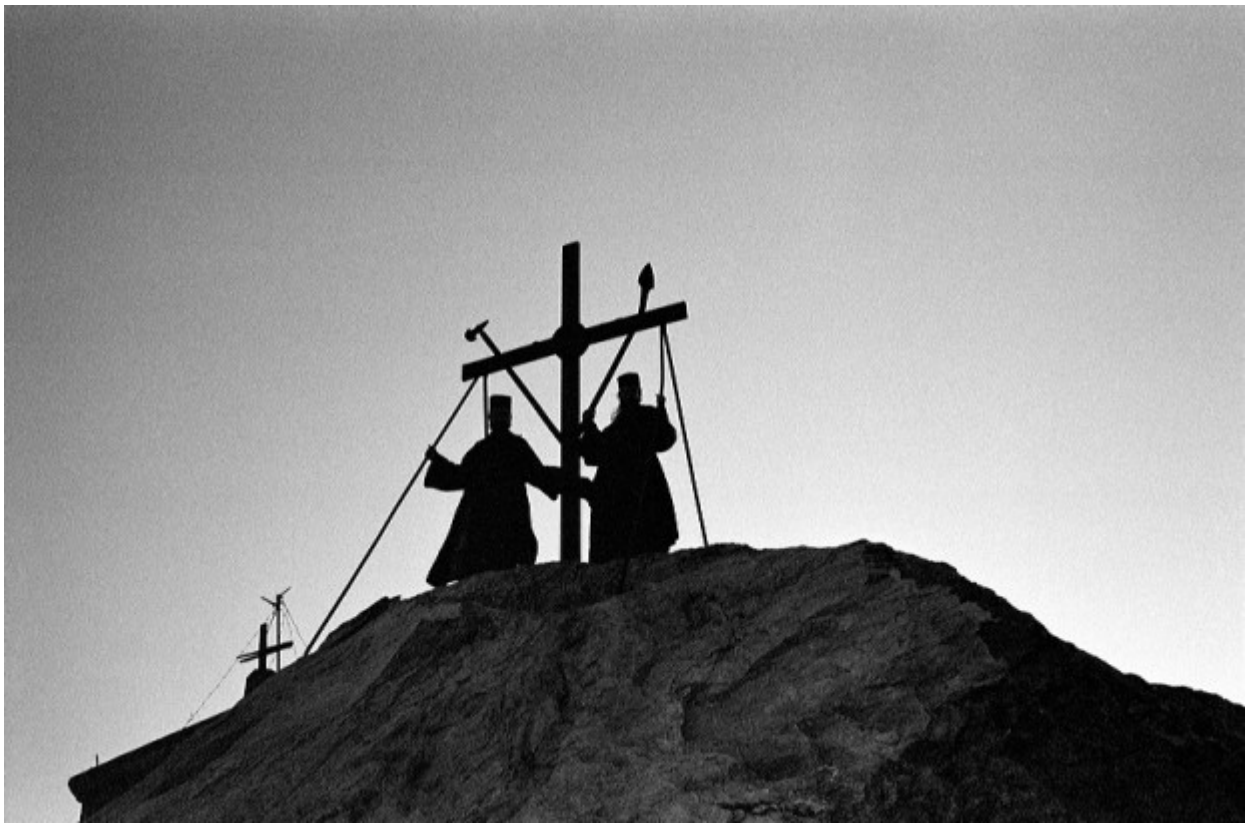

Φωτο:agiostheologos.gr

Στο θεϊκό όνομα του Θεανθρώπου, του Κυρίου και Θεού μας Ιησού Χριστού. Οι απόστολοι, όπως βλέ-πουμε από το βιβλίο των Πράξεων και από τα Ευαγ-γέλια, έκαναν μεγάλα θαύματα στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού: Θεράπευαν ασθένειες ανίατες με ανθρώπι-να μέσα, ανάσταιναν νεκρούς, κυριαρχούσαν στα δαιμό-νια και τα έβγαζαν από τους δαιμονισμένους.

Μια φορά, λίγο καιρό μετά την ανάληψη του Κυρίου στους ουρανούς, όταν και οι δώδεκα απόστολοι ήταν ακόμα στα Ιεροσόλυμα, δύο απ’ αυτούς, ο Πέτρος και ο Ιωάννης, πήγαν στον ναό των Ιεροσολύμων για να προ-σευχηθούν.

Μπροστά στην πύλη του ναού που λέγεται Ωραία, έφερναν κάθε μέρα έναν άνθρωπο χωλό εκ γενετής και τον άφηναν καταγής. Ο χωλός δεν μπορούσε ούτε να βαδίζει ούτε να στέκεται. Πεσμένος, ο ταλαίπωρος, μπρο-στά στην πύλη, ζητούσε, απ’ αυτούς που έμπαιναν, ελεη-μοσύνη, με την οποία, καθώς φαίνεται,

αποζούσε.

Όταν οι απόστολοι πλησίασαν στην Ωραία Πύλη, ο χωλός κάρφωσε πάνω τους το βλέμμα του, περιμένοντας να του δώσουν μια βοήθεια. Τότε ο άγιος Πέτρος του είπε: «Χρήματα ασημένια και χρυσά δεν έχω· αυτό όμως που έχω, σου το δίνω: στο όνομα του Ιησού Χριστού του Ναζωραίου, σήκω πάνω και περπάτα!». Την ίδια στιγμή ο χωλός έγινε καλά και μπήκε μαζί με τους αποστόλους στον ναό, δοξολογώντας μεγαλόφωνα τον Θεό.

Οι άνθρωποι, κατάπληκτοι από το θαύμα, μαζεύτηκαν γύρω από τους αποστόλους. «Ισραηλίτες», είπε ο άγιος Πέτρος στο συγκεντρωμένο πλήθος, «γιατί θαυμάζετε γι’ αυτό και τί μας κοιτάτε έτσι, σαν να ήταν με δική μας δύ-ναμη ή με δική μας ευσέβεια που τον κάναμε αυτόν εδώ να περπατά; Ο Θεός του ’Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, ο Θεός των προπατόρων μας, έδειξε τη δόξα του δούλου Του Ιησού... Και τούτον εδώ, που τον βλέπετε και τον γνωρίζετε, τον στερέωσε στα πόδια του το όνομα του Ιησού και η πίστη σ’ Αυτόν».

Ταραχή δημιουργήθηκε στο Συνέδριο των Ιουδαίων από την είδηση του θαύματος. Συνέλαβαν τους αποστό-λους, τους φυλάκισαν και την άλλη μέρα τους έφεραν στο κατάμεστο δικαστήριο. Κάλεσαν και τον γιατρεμένο χωλό. Οι απόστολοι στάθηκαν στη μέση του Συνεδρίου των θεοκτόνων, εκείνων που πρόσφατα είχαν αυτοστιγματιστεί θανατώνοντας τον Θεάνθρωπο, με το όνομα και στο όνο-μα του Οποίου επιτελέστηκε τώρα το εκπληκτικό θαύμα μπροστά σε πλήθος αυτοπτών μαρτύρων. Και ρωτήθηκαν οι απόστολοι: «Με ποιά δύναμη ή στο όνομα τίνος το κά-νατε αυτό εσείς;».

Τότε ο Πέτρος, γεμάτος από τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, τους μίλησε με τα εξής αγιοπνευματικά λόγια: «Μάθετέ το όλοι σας και όλος ο λαός του Ισραήλ: Με τη δύναμη του ονόματος του Ιησού Χριστού του Ναζωραίου, που εσείς Τον σταυρώσατε και ο Θεός Τον ανέστησε από τον τάφο, μ’ αυτή τη δύναμη στέκεται αυτός μπροστά σας υγιής...Δεν υπάρχει άλλο όνομα κάτω από τον ουρανό δοσμένο στους ανθρώπους με το οποίο να μπορούμε να σωθούμε».

Σφραγίστηκαν τα χείλη των εχθρών του Θεού, που σώπασαν μπροστά στην ακαταμάχητη δύναμη των λόγων της ουράνιας αλήθειας. Το μεγάλο Συνέδριο των σοφών και δυνατών δεν βρίσκει τι να πει και με ποιό τρόπο να αντιδράσει στη μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος, που γνω-στοποιήθηκε από δύο αγράμματους ψαράδες και σφρα-γίστηκε με τη σφραγίδα του ουρανού, το θεϊκό θαύμα.

Το Συνέδριο, με την εξουσία που έχει, καταφεύγει στη βία. Παρά το ολοφάνερο θαύμα, παρά τη μαρτυρία της αλήθειας που δόθηκε από τον ίδιο τον Θεό, το

Συνέδριο απαγορεύει αυστηρά στους αποστόλους να κηρύσσουν το όνομα του Ιησού, ακόμα και να αναφέρουν απλώς αυτό το όνομα. Μα εκείνοι άφοβα αποκρίνονται: «Αποφασίστε μόνοι σας αν είναι σωστό ενώπιον του Θεού, ν’ ακούμε περισσότερο εσάς παρά τον Θεό. Εμείς, πάντως, δεν μπορούμε να μη μιλάμε γι’ αυτά που είδαμε και ακούσαμε». Το Συνέδριο και πάλι δεν βρίσκει τι ν’ απαντήσει. Γι’ άλλη μια φορά χρησιμοποιεί μόνο την εξουσία του, επαναλαμβάνοντας με απειλές την απαγόρευση.

Άφησαν τους αποστόλους χωρίς να τους κάνουν τί-ποτε, αν και θα ήθελαν να ξεχύσουν πάνω σ’ αυτούς όλη τη λυσσαλέα μανία τους. Τόσο η διάθεσή τους όσο και η ενέργειά τους συνδέονται με το πανανθρώπινης σημα-σίας θαύμα.

Όταν ο Πέτρος και ο Ιωάννης πήγαν στους αδελφούς, τους ανακοίνωσαν τις απειλές και τις απαγορεύσεις του ανώτατου δικαστηρίου. Τότε οι δώδεκα απόστολοι και όλα τα μέλη της νεοφύτευτης Εκκλησίας των Ιεροσολύ-μων με μια ψυχή προσευχήθηκαν θερμά στον Θεό. Η προσευχή τους, με την οποία εναντιώθηκαν στη δύναμη και το μίσος των κοσμοκρατόρων, ανθρώπων και δαιμό-νων, κατέληγε με την εξής ικεσία: «Κύριε, κοίταξε τις απειλές τους! Δώσε δύναμη στους δούλους Σου να κηρύσ-σουν τον λόγο Σου με θάρρος. Άπλωσε το χέρι Σου, για να γίνονται θεραπείες και θαυματουργικές αποδείξεις της παντοδυναμίας Σου, στο όνομα του αγίου δούλου Σου, του Ιησού».

(Αγίου Ιγνατίου Μπριαντσανίνωφ, Ασκητικές εμπειρίες, τ. Α΄, εκδ. Ι. Μ. Παρακλήτου 2008, σ. 278-281)